

II Soome-Eesti Matemaatikakollokvium

KALLE KAARLI
Tartu Ülikool

2002. aasta mais toimus Eesti ja Soome matemaatika seltside korraldusel Tallinnas Soome-Eesti Kollokvium FinEst Math 2002. Ürituse eesmärgiks oli süvendada ja laiendada kontakte Soome ja Eesti matemaatikute vahel. Kollokviumil kuulati ära ligi 20 ettekannet, milles tutvustati Eesti ja Soome matemaatikute poolt viljeldavaid uurimissuundi. Et üritus läks korda, otsustati analoogilisi kogunemisi hakata korraldama regulaarselt.

Teine Soome-Eesti Matemaatikakollokvium sai teoks 4.-5. jaanuaril 2006 Tampere. Erinevalt esimesest kollokviumist toimus see Soome Matemaatikapäevade raames. Päevade vahetud korraldajad olid Tampere Ülikooli matemaatika, statistika ja filosoofia osakond ning Tampere Tehnikaülikooli matemaatika instituut. Matemaatikapäevade kavas oli neli plenaarettekannet ning töötas kuus sektsiooni: analüüs, diskreetne matemaatika, statistika ja andmeanalüüs, rakendus- ja tööstusmatemaatika, matemaatiline süsteemiteooria, matemaatika didaktika. Lisaks loetletud n.ö. klassikalistele sektsioonidele töötas veel matemaatika tarkvara sektsioon.

Plenaarettekanded olid järgmised:

LARS-ERIK PERSSON (Luleå Tehnikaülikool, Rootsi):

Hardy ja Carlemani tüüpi kaalutud võrratused.

KALLE KAARLI (Tartu Ülikool):

Polinomiaalse täielikkuse probleemid võrede jaoks.

SAŠO DŽEROSKI (Jožef Stefani Instituut, Sloveenia):

Relatsiooniline andmekaevandamine.

MATTI LASSAS (Helsinki Tehnikaülikool):

Geomeetrilised meetodid pöördülesannete korral.

Eestist osales üritusel 18 matemaতিকut või 19, kui nende hulka arvata ka Helsinki Tehnikaülikooli doktorant Sven Laur. Lisaks

juba nimetatud plenaaretttekandjale olid Tampere Mart Abel, Jüri Afanasjev, Helle Hallik, Uno Hämarik, Marje Johanson, Vladimir Kutšmei, Evely Leetma, Joosep Lippus, Kristel Mikkor, Annemai Mölder, Märt Möls, Julia Polikarpus, Kalev Pärna, Natalia Saealle ja Darja Saveljeva Tartust ning Ülle Kotta ja Anne Tali Tallinnast. Enamik neist esines ka seksiooniettekandega. Näeme, et domineeris noorem seltskond, kellest nii mõnigi sai oma esimese rahvusvahelise konverentsikogemuse. Samas võin kinnitada, et vaatamata sellele, et tegemist lähinaabritega, leidis midagi uut enda jaoks pea iga meie delegatsiooni liige. Usun ka, et midagi uut leidsid meie ettekannetest vastuvõtjad. Igal juhul rea ettekannete järel toimus asjalik diskussioon.

Eelneva kokkuleppe kohaselt pakkusime omalt poolt korraldajatele 6 esinejat, kes pidid olema seksioonide peaettekandjad. Loetleme need ettekanded:

- M. ABEL: *Lõplikult moodustatud projektiivsete moodulite juurest Serre-Swan-Malliuse teoreemi üldistuseni.*
- J. AFANASJEV: *Eesti koolimatemaatika ainekava arengust 1990–2005 võrdluses Soomega.*
- U. HÄMARIK: *Mittekorrektsete ülesannete regulariseerimine.*
- Ü. KOTTA: *Universaalne meetod mitmete optimeerimisülesannete lahendamiseks.*
- M. MÖLS: *Fikseeritud ja juhuslike faktorite vahel – lineaarsete segamudelite kontekst.*
- K. PÄRNA: *Hulkade sobitamine jaotustega.*

Kohal olles ei paistnud küll eriti välja, et need ettekanded kuidagi eri staatuses olid, sest aega said kõik esinejad ühepalju. Tõsi küll, korraldajad katsid nimetatud isikute üritusel osalemise kulud. Peale selle olid kõik eestlastest osalejad vabastatud osavõtumaksust ja ka bankett oli meile tasuta.

Järgmine Soome-Eesti Matemaatikakollokvium otsustati korraldada Tartus 2009. a. teisel poolel. On selge, et see ei hakka sarnanema ei esimesele ega teisele kollokviumile. Ilmselt ei ole mõtet

korraldada midagi sarnast esimese kollokviumiga, kuhu oli kogunenud suhteliselt piiratud seltskond, peamiselt need, kellelt oli tellitud ettekanne. Samuti ei saa me ühitada Soome-Eesti kollokviumit meie traditsiooniliste matemaatikapäevadega, sest meil osalevad seal ka õpetajad ja me ei saa neid teha ingliskeelsetena. Minu nägemust mööda võiks FinEst Math 2009 sarnaneda meie kunagiste vabariiklike matemaatikakonverentsidega, kuid olema ingliskeelne ja mõnevõrra suurema rõhuga ülevaateettekannetele.